

[Svend Nielsen.]

at der i den seneste Tid har været fremsat forskellige Udtalelser udefra netop angaaende denne Sag. Man har i disse Udtalelser peget paa, at foruden de i Lovforslaget omtalte Personer, der direkte er gaaet i Fjendens Tjeneste, findes der andre, som har optraadt paa en saadan Maade, at man i visse Tilfælde sikkert bliver nødt til at udstøde dem af Officerskorpset. Forholdet er i Øjeblikket det, at der findes en Række udmærkede Officerer, som paa et meget tidligt Tidspunkt meldte sig til Tjeneste i Modstandsbevægelsen, og som har udrettet et stort og uegennyttigt Arbejde i Modstandsbevægelsen saavel under Opbygningen som under Arbejdet for at løse de Opgaver, denne Bevægelse blev stillet over for. Det vil være uhyre svært for disse Folk at træde ind i Tjenesten og blive underordnet Officerer, der har indtaget en negativ Stilling til Modstandsbevægelsen, som jo dog havde til Opgave i Perioden under Besættelsen at føre Landets Krig mod Fjenden videre til den endelige Befrielse.

Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at man ogsaa har den Side af Sagen under Overvejelse, naar man i den kommende Tid skal diskutere, hvem der kan forblive i det danske Officerskorps. Jeg kender personlig en hel Del af de Folk, der har udrettet et stort Stykke Arbejde. Deres egen Opfattelse er den, at Paaskønnelse fortjener de egentlig ikke herfor, de betragter det paa den Maade, at de har gjort deres Pligt. Jeg vil imidlertid gøre det høje Ting opmærksom paa, at de Folk, jeg her omtaler, deler de Anskuelse, som har været fremsat i de før omtalte Udtalelser, idet de hævder — og jeg mener med Rette —, at det kan ikke være rimeligt, at de skal underordne sig Folk, der har forholdt sig passivt under hele denne Periode. Jeg tror, det er et Spørgsmaal, man ogsaa kommer til at vie en Del Opmærksomhed, naar der er Tale om en Udrensning inden for Hæren og om at sikre et stabilt Officerskorps, som har den fornødne Myndighed saavel i Forhold til deres underordnede inden for Korpset som i Forhold til de menige, de skal uddanne og være med til at lede.

Vort Parti vil naturligvis understøtte dette Lovforslag. Jeg henstiller paa ny, at Udrensningen sker hurtigt. Der er Utaalmodighed inden for Militærets egne Rækker, og Utaalmodigheden er ikke mindre i de Lag, der har været med til at arbejde for at sikre, at der under vanskelige Forhold blev opbygget en militær Bevægelse her i Landet. Vi kan, som sagt, tilslutte os Lovfor-

slagets Vedtagelse og retter en alvorlig Henstilling til den højtærede Minister om ogsaa at tage de Personers Forhold op til Undersøgelse, som har forholdt sig negativt til denne Bevægelse, hvori de med Rette havde deres Plads i den Periode, der er forløbet.

Hoff: Det er med fuld Tilfredshed, jeg har set dette Lovforslag blive lagt frem for det høje Ting. Der er al Grund til at søge at faa helt klare Linier i Hærens og Flaadens Forhold nu, hvor det gælder om at bygge noget nyt op, som skal og maa have hele Folkets Tillid. Med den Lov, der allerede er vedtaget, og som drejer sig om Overgang af Folk fra Modstandsbevægelsen til de regulære Styrker, og med det Lovforslag, som nu er forelagt det høje Ting, naar vi et langt Skridt videre i Retning af at skabe Tillid til den kommende Forsvarsordning herhjemme. Der er imidlertid en enkelt Ting, der ganske vist unddrager sig Lovgivningsmagten, men som jeg gerne vil have Lov til at henlede den højtærede Forsvarsministers Opmærksomhed paa. Det er den lange Række Officerer i Hær og Flaade, som har gjort et udmærket og overordentlig farefuldt Stykke Arbejde i Modstandsbevægelsen.

Det er en Krig, der er ført paa helt andre Maader og med helt andre Midler end dem, vore Værn er indrettet paa, og end det, man har lært under Uddannelsen baade i Rækkerne og paa vore Officersskoler. Disse Officerer har forstaaet at indstille sig paa Forholdene, de har taget Kampen op paa de Vilkaar, der blev budt dem at kæmpe under, og har ydet et fortræffeligt Stykke Arbejde, og det vil jeg meget ønske, at man i Fremtiden tager Hensyn til. Disse Mennesker vil alle sige, at de har ikke fortjent nogen Belønning, for de har kun gjort deres Pligt. Det er rigtigt, men derfor skal de alligevel paaskønnes. Der skal for det første lyde en Tak til dem derfor; men for det andet maa det være saadan, at naar man senere hen skal til at interessere sig for Avancementsforhold inden for vore Værn, maa den Indsats, her er ydet paa irregulær Maade, veje tungt med ved Bedømmelsen, saa at vi ikke risikerer, at der hovedsagelig lægges Vægt paa, om man har gennemgaaet et Kursus paa Officersskolen og alle disse Ting, der normalt plejer at have saa stor Betydning. Jeg vil henstille til den højtærede Forsvarsminister, at man tager den Slags Forhold, jeg her har nævnt, med, naar der bliver Spørgsmaal om Avancement.

Forsvarsministeren (Ole Bjørn Kraft): Jeg takker Partiernes Ordførere for den over-